

İSTANBUL SERİRİYATI

Sahibi : Dr. Mazhar Osman Uzman

AYLIK TIB
MECMUASI

Adres : İstanbul, Cağaloğlu 23

Teşekkür

Hamdolsun arızasız geçirdiğim bir otomobil kazasının vukuundan müteessir olan bir çok meslekdaşlarımın alâka ve sempati gösterdiklerini telgrafla telefonla mektupla beni sorduklarını, hatta ziyaretlerle hatırvüvazlığın yüksek mertebelerine çıktıklarını şükranla gördüm. Muhterem meslekdaşlarımın ve dostlarımın bu necib duygularına teşekkürlerimi ve minnetlerimi sunarım.

Mikrop avcıları Pasteur ve Kuduz köpek

Yazan :
Paul de Krulf

Türkçeye çeviren :
Lâhut Uzman

I

Koch'un, mikropların insanları öldürdüğüne dair ileri sürdüğü sensationel delillerin doğurduğu heyecan arasında *Pasteur*'ün şöhreti kaybolduğunu sanmayınız. Muhakkaktır ki, *Pasteur*'den daha az mikrop kokusunu alabilen bir mahlûk, ondan daha aşağı bir şair, ve ahalinin gözlerini ve ağızlarını açık bırakmakta daha az usta bir üstat; kim olursa olsun bu helde unutulmuşlar arasına karışacaktı. Fakat bu *Pasteur*'e vaki olmadı.

1870 senesinin sonuna doğru idi ki —*Koch* o vakit *Charbon*'un sporlarını bularak bütün Alman doktorlarını hayrette bırakmıştı— bir kimyagerden başka bir şey olmayan *Pasteur*, elinin hareketi ve omuzunun silkinisiyle doktorların bin senedenberi hastalıkla mücadele usullerini hiçe saymak küstahlığında bulundu. Bu

esnada, Avusturyalı *Semmelweiss* albastının sarı olduğunu isbat etmiş olmasına rağmen, Paristeki doğum hastahaneleri birer veba yatağı idiler. Ümitle dolu olarak kapılarından giren her on dokuz kadından bir tanesi muhakkak albastıdan ölüyor, çocuğunu annesiz bırakıyordu. Bu tarzda on tane genç annenin üst üste öldüğü yere cinayet evi ismi verilmişti. Artık kadınlar en pahalı doktorlara bile kendilerini emniyet etmemeye, hastahanelere boykot yapmağa başladılar. Büyük bir kısmı da haklı olarak çocuk yapmak tehlikesine maruz kalmamağı tercih ettiler. Hatta doktorlar bile artık —nevmidane ve lâkin müşfikane— hastalarının ölümünü görmeğe alışmışlardı; evet doktorlar bile, diyorum, yeni bir hayatın doğuşunun korkunç bir ölümle karşılaşmasından utanıyorlardı.

Bir gün, Paristeki Tıp Akademisinde meşhur bir doktor uzun Yunanca ve zarif Latince kelimeler kullanarak sebebini asla bilmediği albastı hakkında bir hitabede bulunuyordu. Birdenbire ilimle dolu ve tantanalı cümlelerinden biri salonun dibinden gürleyen bir sesle yarıda kaldı.

«Albasta ile kadınları öldüren şey bu değildir. Siz doktorlar bu müthiş mikropları hasta kadınlardan sağlamlara taşıyorsunuz;» bunları söyleyen *Pasteur* idi, yerinden kalkmış, gözleri heyecanla ateşlenmişti...

«Belki haklısınız, fakat korkarım ki bu mikrobu hiç bir zaman bulamayacaksınız,» diyerek hatip yarıda kalan sözünü tamamlamak istedi, fakat bu efer *Pasteur* dar yolda hafifçe felç olan sol ayağını sürükleyerek ileri atıldı. Kara tahtaya yanaşarak bir parça tebeşir aldı, ve sinirlenen batiple dehşet içinde kalan akademide bağırdı: «mikrobu bulamayacağımı mı diyorsunuz?, efendi, buldum bile; şekli de şöyle» diyerek, *Pasteur* tahtaya bir sıra daire çizdi. Toplantı büyük bir karışıklık içinde dağıldı.

Pasteur bu esnada elli yaşını geçmişti fakat yirmi beş yaşındaki kadar coşkun ve ateşli idi. Bir kimyager ve pancar şekeri fermentasyonları mütehassısı iken şarapçılara şaraplarının bozulmasının önüne nasıl geçebileceklerini göstermiş, işini bırakarak hasta ipek böceklerini kurtarmış, ve Fransız birasını ıslâh etmişti. Bütün bu seneler içinde on iki adamın işini yapan *Pasteur* beşeriyete belâ ve hastalıkların faili olan mikropları mahvetmeği hayalinde yaşıyordu.

Bu esnada birdenbire *Koch*'un bu işi kendisinden evvel yaptığını gördü. *Koch*'a yetmişliydi. «Mikroplar hemen hemen benim malım; yirmi sene evvel daha *Koch* bir çocuk iken, onların ehemmiyetini ben göstermiştim...» diye *Pasteur*'ün kendi kendine nasıl mırıldandığını tasavvur edersiniz. Fakat *Koch*'a yetmişbilmesine mani olan bir çok müşkülât vardı.

Birincisi, *Pasteur* hiç bir adamın nabzını daha tutmamış, daha kimsenin diline bakmamış ve bir karaciğeri bir akciğerden tetkik edebileceği şüpheliydi. Muhakkak olan bir şey varsa o da *Pasteur*'ün bir skalpeli tutmak hu-

usunda zerre kadar fikri olmadığıdır. O Allahın belâsı hastahanelere gelince! kokuları midesini altüst ediyor, ve dar koridorlarından aksederek gelen iniltileri işitmek için kulaklarını tıkamak istiyordu. Fakat yavaş yavaş bütün boyun eğmeyen adamlarda olduğu gibi o da tıbbi cehaletini telâfi etti. İlk evvel *Joubert*, sonra *Roux* ve *Chamberland* olmak üzere üç tane doktor kendisine asistan oldu, bu üç genç radikal eski tıbbi doktrinlere karşı bolşevik idiler. Görülemeyen ufak hayvanların meydana getirdikleri müthiş afetler hakkında Paris Tıp Akademisinde verdiği ve kimsenin beğenmediği hitabeleri dinlerken *Pasteur*'e perestiş ederlerdi. *Pasteur* bunları laboratuvarına götürüyor onlar da ona, buna mukabil, hayvanların dahill mekanizmalarını anlatıyorlardı. Ona hypodermik bir şırınganın iğnesiyle üstüvanesi arasındaki farkı öğrettiler. Tavşan ve kobayların şırınga yapıldığı esnada hiç bir acı duymadıklarını kendisine temin ettiler zira böyle şeyler onu çok sinirlendiriyordu. Hususî bir surette bu üç adam kendisine köle, ve yeni ilmine de papas olmağa yemin ettiler...

Pasteur ve *Koch*'un gayelerine ulaşmak için tuttukları yollar arasındaki fark, mikrop avcılığında takip edilecek yolların bir tane olmadığına en iyi bir misaldir. *Koch* bir hendede kitabı kadar soğuk ve mantıklı idi. Tüberküloz basillerini sistematik tecrübelerle arar, ve şüphe edenlerin şüphe edebilecek bir şey bulmalarından evvel, onların yapabilecekleri itirazları düşünürdü: *Koch* mağlûbiyetlerini zaferlerindeki kadar bir coşkunlukla anlatırdı. Kendisinde begerde olmayan bir doğruluk ve dürüstlük vardı. Ve, bütün keşiflerine fazla tenkitçi bir adam gözüyle bakardı. Fakat *Pasteur*: *Pasteur* düşe kalka ilerlemekten zevk duyar ve mütemadiyen doğru nazariyeler ile yanlış fikirler ortaya atardı. Bunları bir köy eğlencesinin kazara ateş alan haval fışekleri

gibi etrafa saçardı.

Pasteur hastalık mikroplarını almağa başladığı vakit asistanlarından birinin ensesinde bulunan bir çibana yumruk vurarak oradan bir mikrop üretti ve bu mikrobu çibani meydana getirdiğine kani oldu. Bu tecrübelerinden cesaret alarak hastahanelere koştu, albastıdan ölen kadınların vücudunda zincir şekilli mikropları buldu. Oradan köylere koştu solucanların şarboñ basillerini toprakta gömülü olan leşlerden alarak tarlaların sathlarına taşıdıklarını gösterdi... fakat temamilen isbat edemedi. *Pasteur* tuhaf bir dahi idi. Sanki o, ancak on iki muhtelif işi aynı zamanda yapmak suretile eserlerinde bulduğumuz hakikat kırıntılarını keşfedebiliyordu.

Aynı zamanda husule gelmekte olan bu hadiseler arasında *Pasteur*'ün *Koch*'u geçebilmek için bir yol aramakta olduğunu görürsünüz. *Koch* fevkalâde bir açıklıkla mikropların hastalıkları meydana getirebileceğini göstermişti. Fakat bu yapılacak en mühim iş değildi... Bu isbat hiç bir şeye yaramazdı. Asıl iş mikropların insanları öldürmelerine mani olacak bir yol bulmak, beşeriyeti ölüme karşı korumak. *Pasteur*'ün karanlıkta düşe kalka yürüdüğü için *Roux* «ne imkânsız, ve saçma tecrübeler yapmağa kalkmazdık, neler münakaşa etmezdik ki? ertesi günü kendimiz bunlara gülerdik» diyor.

Pasteur'ü anlayabilmek için zaferleri kadar çılginca teşebbüslerini ve muvaffakiyetsizliklerini de tanımak lâzımdır. Kendisinde mikropları saf olarak yetiştirmek için lâzım olan vesait yokdu —böyle şeyleri *Koch* ancak sabrı ile başarabiliyordu. Ve bir gün içine şarbon basillerini havi kaynamış idrar dolu bir şişenin havadan gelen bir çok başka mikroplarla— davet edilmemiş misafirlerle —dolu olduğunu dehşetle gördü. Ertesi sabah şişede hiç şarbon basillerinin bulunmadığını müşahede etti. Bunlar

havadan gelen basiller tarafından boğulmuştu. *Pasteur* hemen güzel bir fikir ortaya attı: «Eğer havadaki zararsız mikroplar şişedeki charbon basillerini boğuyorlarsa bunlar aynı işi vücutta da yaparlar. Bu bir nevi çivi çiviye sökerdir,» dedi. *Pasteur* böyle söylemekle beraber hemen *Roux* ve *Chamberland*'a tuhaf bir tecrübe yaptırdı. İlk evvelâ kobaylara charbon mikrobu veriliyor, ve bundan sonra milyonlarca zararsız mikrobu havi dozlar veriliyordu— bunlar şarbon mikroplarını kovalayarak mahvedeceklerdi, Kobraları öldüren mongooseler gibi...

Pasteur ciddiyetle söylüyor, «bu tecrübelerde hastalıkların tedavi edilebilmesine çok ümit vardır.» Fakat bunlar, o tecrübelerden yapılan son bahisdir; çünkü *Pasteur*, ilim dünyasına kendi muvaffakiyetsizliklerini tekkik edebilmek fırsatını verenlerden değildi. Fakat az zaman sonra fen akademisi *Pasteur*'ü acayip bir vazife ile yola çıkardı, ve bu vazifede ilk defa olarak ve tesadüfen, zararlı mikropları zararsız yapmak için hakiki ve şayanı hayret bir yolun bulunması hakkında bir fikir edindi. Mikropları birbirine karşı kullanmak, insanları görünmeyen ölümden korumak yabancı ve hayalinde yaşadığı bir plandı. Bu esnada Fransanın Şarkında, Juralarda bir Fransız at doktorunun —*Louvriner*'nin— keşfettiği bir şarbon tedavisi usulü çok heyecana sebep oluyordu. O civarın sözü geçer adamları *Louvrrier*'nin ölümü kapısına gelmiş olan yüzlerce ineği iyi etmiş olduğunu söylüyor ve doktorun bu keşfinden fenin tasdikini esirgenmemesini istiyorlardı.

**

2

Pasteur oraya asistanlarının refakatinde vardı, ve bu harikulâde tedavinin şundan ibaret olduğunu gördü. İlk evvelâ, çiftliğe mensup bir kaç adam, hasta ineği mümkün olduğu

kadar ısıtmak için oğuyorlardı, ve sonra zavallı hayvanın bir çok yerlerinden yırtılıyor ve açılan bu yaralara *Louvier* terepentin döküyordu. Bundan sonra bağırın ve acınacak surette işkence edilen ineğin başından maada bütün vücudu sıcak sirkeye batırılmış ismi zikir edilemeyen kalın bir tabaka ile kapatılıyordu. Bu ilaç ölmeği tercih eden zavallı hayvanın vücudüne bütün vücudünü kaplayan bir bezle tesbit ediliyordu. *Pasteur Louvier'e* dedi ki: «sizinle bir tecrübe yapalım. Şarbona tutulan bütün inekler ölmezler, bazıları da kendiliklerinden iyi olurlar. Sizin tedavinizin —doktor *Louvier*— inekleri iyi edip etmediğini aneak bir usulle meydana çıkarabiliriz.»

Bunun üzerine dört sağlam inek getirildi *Pasteur, Louvier* ve ciddi çiftelilerden ibaret bir komisyonun önünde hayvanların her birinin omuzuna bir koyunu ve bir kaç kobayı öldürecek kadar kuvvetli şarbon mikrobu dozlarını şırınga etti ertesi günü *Pasteur, Louvier* ve komisyon geldiği vakit hayvanların omuzlarının şişmiş, zorlukla nefes aldıklarını, velhasıl çok fena bir halde olduklarını gördüler.

Pasteur, «haydi doktor dedi, A ve B ismini vereceğimiz iki ineği içlerinden secip tedavinizi tatbik ediniz. C ve D ineklerine hiç bir tedavi yapmıyacağız.» *Louvier* hemen A ve B ye zalim tedavi usulü ile hücum etti. Neticede müstakbel ineklerin samimi halâskârı müthiş bir darbe yedi. *Louvier'in* tedavi ettiği ineklerin bir tanesi öldü, diğeri iyileşti; fakat hiç tedavi olmayan ineklerden biri de öldü, diğeri iyileşti.

Pasteur: «bu tecrübe bile bizi aldatmış olabilir, Doktor, dedi «eğer tedavi usulünüzü A ve B ineklerinin yerine A ve D ineklerine tatbik etmiş olsaydınız, sizin charbon tedavi edebilmek usulünü bulmuş olacağımızı zannedecektik».

Tecrübeden geriye charbonla müşkül bir

mücadele yapmış olan iki inek kalıyordu. *Pasteur* «bu iki inekle ne yapayım», diye düşünüyordu. «Bunlara daha kuvvetli charbon basilleri aşılrayım — Pariste bir antrax mikrobu var ki bir gergedanı bile rahatsız eder» kararını verdi.

Pasteur Paristen bu korkunç kültürünü getirdi, ve ineklerden her birinin omuzuna beşer damla şırınga etti. Sonra bekledi, fakat hiç bir şey olmadı —hatta milyonlarca zehirli basilli aşladığı omuzlarda en ufak bir şişlik yoktu. Hayvanlar mesut yaşıyorlardı.

Hemen *Pasteur* çabuk neticelerinden birini orlaya attı: «Eğer bir inek charbon'a tutulur ve iyileşirse, dünyadaki bütün charbon mikropoları ona gene tesir edemezler. O muafiyet kesbetmiştir». Bu fikir zihninde oynayıp sıçramağa başladı, o kadar ki *Pasteur, Madame Pasteur* ün kendisine sorduğu sualleri işitmemeğe ve gözünün önündeki en aşkâr şeyleri görmemeğe başlıyordu.

«Bir hayvana nasıl bir az charbon vermeli? O kadar az ki hayvanı öldürmeyecek fakat onu koruyacak... Muhakkak bunun bir çaresi olmalı... Bir çaresini bulmalıyım»

Pasteur aylarca böyle düşünüyor ve *Roux Chamberland'a*: «Sarı hastalıkların tekrerrit etmemeleri gibi esrarengiz ne vardır? diyordu. Bu esnada *Pasteur* ve sadık yardımcıları muhtelif hastalıklardan ölmüş insan ve hayvanların uzuvlarına mikroskoplarla nişan alıyorlardı. 1878 ile 1880 arasında, işler karma karışık bir surette ilerlerken, kader, veyahut allah, harikulâde bir muafiyet kesbettirme usulünü *Pasteur'un* önüne çıkardı. (Hikâyenin aslını size anlatmam çok zor, çünkü *Pasteur* hakkında yazmış adamların hepsi hikâyeyi başka bir surette anlatıyorlar. Hatta *Pasteur* bile ilmi raporlarında bunun bir boş kaza neticesinde meydana geldiğinden hiç bahsetmiyor). Bazı boşlukları doldurmak suretile hikâyeyi olduğu gibi size anlatacağım.

1880 senesinde *Pasteur*, civcivleri tavuk kolerası isimli hastalıkla öldüren ufacık mikropla oynuyordu. En kuvvetli mikroskobun adesesinin önünde bile ihtizas eden ufacık bir nokta olarak görünen bu mikrobu doktor *Perronçito* bulmuştu. *Pasteur*, piliç etinden yaptığı bir çorba içinde bu mikrobu saf olarak yetiştirdi. Dans eden bu noktaların bir kaç saat içinde milyonlar vardığını gördükten sonra bu çorbadan bir damla alarak bir ekmeğe damlattı. Ve bunu da bir civcive yedirdi. Bir kaç saat içinde hayvan sesini çıkarmamağa, yemini yememeğ, bir top manzarası almaya kadar tüyleri kabarmaya başladı. Ertesi gün *Pasteur*, geldiği vakit hayvanı ayakta duramaz bir halde ve hemen ölüme tekkarrüp eden bir üyüşük halinde buldu.

Roux ve *Chamberland* bu korkunç küçük mikroplara dikkatle dadıhık ettiler. Günlerce içi mikrop dolu bir çorbaya bir platin iğne batırarak bir damla alıyör ve bunu, içinde hiç mikrop bulunmayan bir başka çorbaya batırıyorlardı. Günlerce bu üretme işi devam etti hafifçe ıslatılmış iğnenin ucuunda bulunan mikroplardan milyonlarca mikrop meydana geliyordu. Bazıları haftalarca eski olan mikrop kültürleriyle laboratuvarın rafları doldu. «Bu pisliği yarım temizlemeliyiz», diye *Pasteur* düşünüyordu.

O esnada hoş kazalar allâhı *Pasteur*'ün kulağına bir şeyler fısıldadı. *Pasteur* de *Roux*'sa: «Bu şişede tavuk kolerasının mikroplarının daha yaşadığını biliyoruz... Filvaki bir kaç hafta eski ama... Şu eski kültürden bir kaç damlayı bir civcive aşılayım, bakalım» dedi.

Roux bu direktifleri takibetti ve civcivler hemen hastalandılar, uyuştular ve her zamanki coşkunluklarını kaybettiler. Fakat ertesi sabah *Pasteur* laboratuvara girip hayvanları teğrih masasının üstüne koymağa hazırlanırken (çünkü öldüklerinden emindi) bunları çok mesut ve

neğ'eli buldu.

Pasteur: «tuhaf şey», diye düşünüyordu, bundan evvel her zaman mikrop kültürlerimiz yirmi civcivden yirmisini de öldürdü....»

Fakat keşfinin zamanı daha gelmemişti ve ertesi günü, tuhaf bir surette iyileşmiş olan civcivleri bir bekeiye bırakarak *Pasteur*, ailesi, *Roux* ve *Chamberland* yaz tatilini geçirmeğe gittiler Kuşları unuttular....

Fakat en nihayet bir gün *Pasteur* laboratuvar hademesine, «Bir kaç tane sıhhatli kuş, genç civciv, getirip aşılamaya hazırlayınız» dedi.

Uşak «Fakat *M. Pasteur* iki tane kuşumuz kaldı: hatırlarsanız ötekileri gitmeden evvel kullanmıştım; eski kültürleri aşılamıştım fakat bunlar iyileşmişti» diye cevap verdi:

Pasteur sinirlenerek civciv hazırlamağı ihmal eden uşaklar hakkında bir kaç söz söyledikten sonra: «peki, kalanları getirin - eskiden kullanmış olduğumuz iki civciv de *Hani* kolera olup iyileşenleri....» dedi.

Ötmekte olan hayvanlar yukarı getirildi ve asistan, içinde milyonlarca mikrop bulunan çorbayı hem yeni civcivlere ve hemde evvelce aşılanıp iyi olanların göğüs adalelerine aşıladı. O gün geçti ve ertesi sabah *Roux* ile *Chamberland* laboratuvara geldikleri vakit aşağıdaki hayvan odasından gelen *Pasteur*'ün (onlardan hep bir saat evvel gelirdi) sesini işittiler:

«*Roux*, *Chamberland*, aşağı ininiz-çabuk !»

Onu civciv kafeslerinin önünde bir yukarı bir aşağı yürürken buldular.

Pasteur: «Bakınız» dedi, «dün aşıladığımız yeni kuşlar - hepsi umduğumuz gibi ölü... Fakat geçen ay eski kültürlerle aşıladığımız iyileşen civcivlere bakınız.... Bunlara ötekiler kadar öldürücü doz verdik - Fakat bu doza mukemmel bir surette mukavemet ettiler... Neğ'eliler... Yemlerini yiyorlar !»

Roux ile *Chamberland* bir an için şaşaladılar. O vakit *Pasteur* haykırdı: Fakat bunun ne

demek olduğunu ahlamlıyormusunuz? Her şey bulundu! Bir hayvanı biraz, hastalıktan iyi olacak kadar - hasta etmenin usulünü buldum... Bütün yapacağımız iş sarı mikroplarımızı çiğelerinde eskimesini beklemekten ibaret.... Her gün avları yeni çiğelere koyacağına.... Mikroplar yaşlandıkça ehlileşiyorlar.... Cıvıvı hasta ediyorlar... Tabii çok az olarak... Ve cıvıvı

iyileştiği vakit bütün dünyadaki korkunç sarı mikroplara mukavemet edebiliyor.... Bu, beklediğimiz fırsattır - bu benim en şayanı hayret keşfim - bu keşfettiğim bir aşıdır, her şeyden emin, kimsenin mikrobunu görmediği çiçek ağından da emin!... Bunu Charbona da tatbik edeceğiz... Hatta bütün sarı hastalıklara.... Hayatlar kurtaracağız.....!»

Dr. Rıza Rüstem

Gülhanede kulak asistanlığı etmiş askerî hekimlikten mütekaid doktor *Rıza Rüstem* vefat etmiştir. Halûk, terbiyeli, zeki, ve insaniyetli arkadaşımızdı, allah rahmet eylesin.

Yeni kitaplar

ile basılmıştır. Genç ve kıymetli arkadaşımızı tebrik ederiz.

Âcil Şirüjî

Transfüzyon

Müstaid doçentlerimizden *Münir Ahmed Sarpıner* in yazdığı bu kitap her hekime lâzım, çok faydalı, bilhassa şu zamanda her eserden ziyade rağbete lâyık mükemmel bir eserdir. Kader Basımevinde büyük bir itina

Genç ve müsteid profesörlerimizden *Kâzım İsmail* in bu broşürü aktüaliteye ait mükemmel bir eserdir. Kan grupları ve kan verme ameliyesi hakkında pek vakıfane yazılmış bir etüddür. Tebrik ederiz.

2 PILULES GLUTINISES NOUVEAU CORPS IODÉ ORIGINAL 2.63 FOIS PAR JOUR
CITRATE

IODOCITRANE

HYPERTENSION
ARTÉRIELLE
VARICES, HÉMORROÏDES

TROUBLES
ARTÉRIELS ET VEINEUX

ARTÉRIO
SCLÉROSE
OBÉSITÉ, EMPHYSEME

LABORATOIRE DES PRODUITS SCIENTIA 21 Rue Chatelet, PARIS

KEFALJİN

BAŞ, DIŞ ve NEURALJİ
AĞRILARINA KARŞI

SEL BROMİN

EFFERVESCENT

Sinir hastalıklarının en kahraman ilâcı olan Validolla Bromür gayet mahirane surette mezc edilmiş, hassai tıbbiyesi artmış, koku ve lezzeti hoş ve çocukların bile alabileceği bir şekle konmuştur.

Büyüklere günde 2-3 kahve kaşığı

Küçükler „ 1-2 „ „ verilir.

SEL ÜRİN

Vücuttaki azot fazlalığını tadil edecek en güzel ilâçtır. Nikrisde, Romatizmada, Böbrek kumlarında, Damar hastalıklarında bilhassa şayanı tavsiyedir.

Büyüklere günde 2-3 kahve kaşığı

Küçükler „ 1-2 „ „ verilir.

**SPİROKETOZ, BARSAK
PARAZİTLERİ, HELMİNTİYAZ**

**VEREMLİLERİN İSHALLERİ
NEZLEVÎ İSHALLER**

Stovarsol

ACİDE OXYACETYLAMİNOPHENYLARSİNİQUE

**ANTİPARAZİTER ANTİSEPTİK
TAHAMMÜR MUZADI**

**STOVAR SOL'ÜN SEMMİYETİ, HAVİ
OLDUĞU YÜKSEK ARSENİK MİKTARINA
RAĞMEN, GAYET HAFİFTİR**

TAMİR EDİCİ HASSALARI VARDIR

ÇOK KULLANIŞLIDIR

**0,25 GR. LİK
0,05 GR. LİK
0,01 GR. LİK
KOMPRİMELER**

SOCIÉTÉ PARISIENNE D'EXPANSION CHIMIQUE

SPÉCIA

**MARQUES POULENC FRÈRES & USINES DU RHONE
21, RUE JEAN-GOUJON PARIS-8°**

SEDINA

Nevrasteni, isteri, Uykusuzluk, Teşennüç halleri, Bulantılar, Baş dönmesi hallerinde SEDINA iyi bir müsekkindir.

2 - 4 Tatlı kaşığı

Her eczanede bulunur.

Galata : Posta Kutusu 1288